

בסיעתא דשמיא

שיעורים בפרשת השבוע

- תוכן השיעורים -

פרשת ויקרא שנה א', גליון י"ב

נאמר בפרשת ויקרא תש"פ
ומופיע כעת לקראת פרשת ויקרא תשפ"א
מתוך מאגר שיעורי קול הלשון

תיאור מפורט ותמציתי בשפה קלה בהירה וקולחת של תוכן שיעורי פרשת השבוע כפי שנמסרו במערכת **קול הלשון**. עם פירוט מדויק של דרך הגישה לשמיעת כל שיעור ושיעור במלואו במערכת **קול הלשון**. תועלתו מרובה, לשומעי השיעור- לשמור משנתם בדרך קצרה, למעוניינים לשמוע- לדעת תוכן כל שיעור שיוכלו להאזין למה שליבם חפץ, ולכלל הלומדים- ללמוד לראשונה את כל הנאמר בשפה קצרה וברורה.

נהל אליהו

שיעורי הג"ר אליהו דיסקין שליט"א

פרשת ויקרא תש"פ - שיעור א'

מגיפת הקורונה בהשקפה ולמעשה (ה) מאמר ב', תורה, תפילה, בנ"א לחבירו, לימוד המוסר

תיאור מפורט של תוכן השיעור בקצרה:

• ראוי להתחזק בימים אלו, בתורה, תפילה, בנ"א לחבירו, לימוד המוסר, הרחבה בזה עפ"י רבותינו.

תורה

• להוסיף ולהרבות לימוד התורה בזמן מגיפה, כמו"ש (ב"ק דף ט:). דבר בעיר כנס רגליך, ואומר 'לך עמי בא בחדריך', ופרש"י (ישעיה כו:). בא בחדריך, 'בבתי כנסיות ובתי מדרשות'.

• זוה"ק פרשת וירא (דף קא.), דסיבת מגיפה לעורר בתשובה, והתשובה הנדרשת בזה, שלא לבטל מעסק התורה.

• בסגירת הישיבות ומוסדות התורה לעת הזאת, ראוי להתחזק בזה כאו"א בפ"ע, בבהכנ"ס הסמוך או בביתו, בלימוד עצמי ועם בניו או אחיו.

תפילה

• חיוב התפילה בעת צרה דאורייתא לכו"ע, לשון החינוך (מצוה תל"ג): ומי שצד לו, ולא 'קרא אל ה' להושיעו' ביטל עשה, והוא כמסיר השגחת ה' מעליו, דקדוק לשונו, ולא 'קרא אל ה' להושיעו'.

• מעלת התפילה ותועלתה, גם בלא 'לב', בעת שטרדת הזמן גרמא שאין הלב פתוח להתפלל, כמו"ש בזוה"ק פרשת בראשית (דף רמ"ג), ובמדרש שוח"ט תהילים (קב).

• להרגיל עצמו בתפילה קצרה, כמה פעמים ביום ובשמע קולנו, א"מ מנע מגיפה מנחלתך, הושע נא נפש 'מבהלה', פדנו 'ממהומת מוות'.

• רעת 'הפחד', ביחוד בשעת מגיפה, מהקדמונים.

בנ"א לחבירו

• להשתדל ולהרבות לעשות חסד בגופו ובממונו.

והעיקר, להחיות רוח שפלים ולב נדכאים, כמו"ש בב"ב (דף ט:). בשבח המגיע למפייסו 'בדברים'.
• כל המרחם על הבריות מרחמין עליו מהשמים מכ"מ, בשבת (דף קנא:).

• 'לשאת בעול', בהרגשת הלב ותפילה, עם החולים הסובלים ובני משפחותיהם, לשאת בעול בבית פנימה, לעזור לאשה, לילדים, להורים, כ"א לפי ענינו.

• 'להעביר על מידותיו', לבדוק בעמקי הלב אם נושא טינה ישנה ועמוקה על זולתו, ולמוחלו, וכפי תוקף הקושי בזה, מעבירין לו יותר על פשעיו, כמו"ש בר"ה (דף יז.), ומרבה בזה זכות לעצמו, וגם לכלל כולו.

• להתרגל בימים אלו, להיות שגור על לשונו, תפילת הריני מוחל וסולח וכו', ולא יענש שום אדם בסיבתי.

• זהירות מלשה"ר, והלוא 'בדד ישב' מעונשי לשה"ר, ובטהרת הלשון, עולים תורתו ותפילותיו למעלה.

• להרגיל עצמו ללמד זכות על עמ"י על הפרט ועל הכלל, ותועלתו מרובה להצלת הכלל, וגם לעצמו, כמו"ש שמן השמים ידינהו לכף זכות.

לימוד המוסר

• כמו שפרש"י עוד עה"פ 'לך עמי בא בחדריך': 'התבונן על מעשיך בחדרי ליבך'.

• לכוון בתפילת: ברוך כבוד הויה 'ממקומו', מקור לזה מדברי האריז"ל ומה שהוסיף הגר"י פתיה.

גישה ישירה לשיעור במערכת קול הלשון. בלי לחפש ולדפדף בין השיעורים במערכת. מתקשרים לקול הלשון במספרים הרגילים והישירים. מקישים מיד כוכבית סולמית # ואחריי את מספר השיעור 23190467 | ולסיום סולמית #

להצטרפות לקבלת הגליונות והשיעורים:

N0527683029@GMAIL.COM

0509127078

נהל אליהו

שיעורי הג"ר אליהו דיסקין שליט"א

פרשת ויקרא תש"פ - שיעור ב

מגיפת 'הקורונה' בהשקפה ולמעשה (ו), מאמר ג', חובת 'הפנימיות' בסגירת היכלי התורה, עבודת ה' בביתו של אדם

תיאור מפורט של תוכן השיעור בקצרה:

- סגירת היכלי התורה בימים אלו, והתמעטות הכלים הרוחניים למלאכת שמים, תורה ותפילה, ויש להתבונן, הרי ד"ז ממעט ופוגם בהשפעה הרוחנית על הדור, ולמה זה בא?!
- בשאלה כמו זו, התבונן 'הרב דסלר' (ממ"א ח"ג עמ' 133), כלפי חורבן מקומות התורה, ומסירת גדולי התורה והיראה, משפיעיה ועוסקיה ביד צר, בשנות השואה, ואמר בזה מאמר 'חובת הפנימיות בתקופת חורבן מרכזי התורה', להלן בזה קטעים מתו"ד.
- תו"ד שם עפ"י הרמח"ל והגר"א, כי בהיות מעשי האדם חיצוניים, בסיבת הסביבה הרוחנית הטובה, מסיר הקב"ה את המניעים החיצוניים, לתת לאדם הזדמנות לעזור את פנימיותו, ולרכוש כלים לעבודה פנימית.
- ריבוי התורה ולומדיה מבחינה כמותית בדורנו, רב כוחו לרומם את קרן התורה, ואך מאידך נחסר לפיכך באיכות עבודת האדם 'מעצמו', ואי"ז מפנימיות ליבו, אלא כל מעשיו חיצוניים כי נגרר אחרי סביבתו, וכאשר סיבב הקב"ה סגירת הישיבות, אכן תפחת הכמות ודאי, אך ניתנת בזה הזדמנות לאדם, לבנות עולם פנימי וקשר אישי ופנימי שלו עם בוראו.
- המחשת ד"ז בהשוואה לישיבות דליטא לפני שנות השואה.
- אנו רחוקים מהערכים הפנימיים של אמונה ובטחון, ירא"ש צרופה, טהרת הלב, ואהבת הבריות זכה, גילוי נקודה אחת של פנימיות קדושה וטהורה, אין ערוך לה, וכל סבל וכל קרבן כדאי בשבילה.
- ישעיה (כט; יג-יד), ואיכ"ר (א;לט), דסילוקן של צדיקים, הוא עונש על קיום תו"מ מחמת מגמות חיצוניות, או מחמת הרגל של 'מלומדה', ולא מתוך פנימיותו שמכוון ליבו לשמים.
- כשאין האדם מנצל את רבותיו, לבנות בתוך עצמו ערכים פנימיים של תורה וירא"ש, ומסתפק בכך שיש לו רב, ושהוא נמצא במקום תורה, מסלק ה' את רבותיו, אז יש תקווה שיעמול בכוחות עצמיים להגיע לפנימיות ליבו.
- כדמות ראייה לזה מלה"פ (ש"א י;ט): 'ויהי כהפנותו שכמו ללכת מעם שמואל ויהפך לו א' לב אחר', בעודו תחת כנפי רבו, לא יכול היה לקבל כוחות וכלים פנימיים ורק בהפנותו.
- מבואר בכתבי הגר"א, שדור עקבתא דמשיחא, יהיה דור חיצוני, שמושגיו ומעשיו שטחיים וחיצוניים, הן לצד הרע, והן לצד הטוב, שינבעו בעיקרם מסיבות חיצוניות של היגררות אחרי הסביבה הטובה.
- בא בחדריך (ישעיה כו:ב), ופרש"י: 'התבונן על מעשיך בחדרי ליבך', ואשעת המגיפה קאי כמו"ש (ב"ק דף ס:), סיבב הקב"ה סגירת דלתות הישיבות והסביבה הרוחנית השיגרתית בערך, כדי שיוכל האדם ליצור עולם פנימי משלו, קשר פנימי לתורה, ירא"ש, תיקון המידות, אמונה ובטחון.
- להתבונן איך כל החכמים כבלי מדע, נוכח בריה קלה מבריותיו של הקב"ה, לרכוש קשר פנימי לאמונת אומן, שהעולם כולו כחומר ביד היוצר ברוך הוא המנהיגו, וכי הכול בהשגחה מדוקדקת מי יחיה.
- הארה לימי השהות בבית להועיל לעזור פיזית ונפשית לאשה ובני הבית.
- טעות תפיסת האדם, כי עיקר התעלותו בבית המדרש, ולראות חובותיו לאשתו וילדיו כנסיונות, דין גרמא להכשל וליפול בזה, המרגיש רדוף בזמן שמשקיע בביתו, אין לך עיוות גדול מזה.
- אך האמת, שעיקר השטייגן של האדם בחייו, הוא דווקא באותן זמנים שנותן לאשתו וילדיו, בסבלנות, בהקשבה, ומעניק להם רוגע שלוהה ושמחת חיים.
- גדלותו של החזו"א, בשוחחו עם אמו מחצית השעה מידי יום ביומו, על הא ועל דא, זיכרונות מימי 'קוסבא', שלא חש הקרבה מתורתו בכך, כי מי שציוה על עסק התורה, הוא שציוה על כיבוד אם.
- עבד ה', הוא היודע כל רגע מה השי"ת שואל מעמו לעת הזאת, ומקיימו בשמחה, ולעת אשר העבודה לעשות עם אשתו וילדיו, עושהו בשמחה כמלאכת שמים.
- הארת השפ"א בלה"פ האמור ביוסף, 'זיהי בבית אדוניו, זיהי בבית הסוהר', שאם הקב"ה שמו שם, 'היה' שם, וחש שהוא זה דווקא עבודת שמים שלו לעת הזאת.
- הקושי ללמוד בבית וביחוד בע"פ, בהסגר בתי הכנסת, אך הן הקב"ה סיבב זאת, וכן העבודה לעת הזאת, ולקיימה בשמחה.
- הארת הסטייפלער ב'ברכת פרץ' בפרשה, שיחדה התורה מצוות, לעשותן בנדבה ולא חובה, כנזירות וקרבנות, כי הנדיבות דייקא מולידה אהבת ה', וכמאמר הרוקח: 'אין חסידות כתחילתה'.
- וז"ש: ארפא משובתם אוהבם 'נדבה', אף שהתשובה היא חובת האדם, אך כיון שנעשית לו כהתר, וחש בזה נדבה, כך מקבלה ה' ממנו.
- להרבות דברי אמונה בבית, להסיר פחד ודאגה מליבותם, להחדיר ולהרגיש כי אנו ביד ה', והטוב בעיניו יעשה לטוב לנו ואין לירא.

גישה ישירה לשיעור במערכת קול הלשון. בלי לחפש ולדפדף בין השיעורים במערכת. מתקשרים לקול הלשון במספרים הרגילים והישירים. מקישים מיד כוכבית סולמית # ואחריו את מספר השיעור 7222248 | ולסיום סולמית #

להצטרפות לקבלת הגליונות והשיעורים:

N0527683029@GMAIL.COM

0509127078

נהל אליהו שיעורי הג"ר אליהו דיסקין שליט"א

פרשת ויקרא תש"פ שיעור ג'

**מגיפת הקורונה בהשקפה ולמעשה (ד) מאמר ד' // ושח גבהות אדם ונשגב ה' לבדו
// להשען אלא על אבינו שבשמים**

תיאור מפורט של תוכן השיעור בקצרה:

• סגירת בתי כנסיות ומדרשות, בחינת 'איני חפץ בשימושך', לעורר ולהתחזק בכבוד תורה ותפילה, וכבוד בהכנ"ס - מהגרי"ג.

• ריבוי התחלואה באופן יחסי, אצל החרדים לדבר ה', שהם מכוון מאורעות כל באי עולם, כמו"ש הגרי"ז בלה"פ: 'בשל מי הסער הגדול הזה'.

• מאורעות מאה שנים אחרונות, ריבוי המלחמות וכו', כבר אמר הח"ח שהן חבלי משיח.
• סדר הגאולה עפ"י המקראות, בהקדם הכנעת הרע, שיכירו בזה אפסיות האדם, וידעו כי אני ה', מקורות לזה, וכפי שהיה כן סדר גאולת מצרים, מקורות לזה, וכמו"ש: כימי צאתך מא"מ אראנו נפלאות, וז"ש ישעיה (ב:ז): 'ושח גבהות אדם' ונשגב ה' לבדו ביום ההוא', הרחבה להראות קיום דברי הנבואה שם במאורעות ימים אלו.

• ריבוי טובת הדורות האחרונים, כהצלחת הרפואה להדברת מחלות, התפלת מים, ועוד כיו"ב, גרמה לשכוח את התלות בהקב"ה, ולחשוב שהאנושות מנהלת א"ע, כענין דור המבול בסנהדרין (דף קח.), וכמו"ש: ורם לבבך וכו', והוא עוון חמור גם אצל או"ה, שלא נענש נ"נ בדניאל (ד) אלא בסיבתו.

• וזש"ש: 'ושח גבהות אדם', ע"י בריה קלה שבבריותיו, להכניע גאות האנושות, וכמו"ש במדרש, דלעת"ל יביא הקב"ה דבר על הרשעים, ועל הנותר יאמר ישעיה (ד:א): והיה כל הנותר וכו', שהוא סיום הנבואה הנ"ל, ובבמד"ר (יח:ג): לעת"ל עתיד הקב"ה לפרע מן האומות ע"י דברים קלים.

• מאמר הגרי"ז, שחבלי משיח אינן מוכרחים, ותליא בזכות ותפילה, כמ"ש: בטרם יחיל ילדה וכו', וז"ש: ותמלוך עלינו לבדך 'בחסד וברחמים'.

• תועלת התפילה, כאשר האדם חש שאין לו דרך לישועה, זולתי התפילה, מקורות לזה, וכן ד"ז מעותד לימות עקבתא דמשיחא כמו"ש בסוף סוטה, וזה ענין הנגיף הזה, שאין לרפואה המודרנית עצה לרפואתו.

• לצרף עם התפילה לישועה קרובה, לבקש שלא יתלוח בגאוות האדם, כמו שהיתה כן תפילת אליהו בהר הכרמל, (מ"א:יח:לז), ותפילת דוד במלחמתו עם גליית, (ש"א:יז; לח-לט, ובת"י), השוואה לזה מהצלת מלחמת ששת הימים ומלחמת המפרץ.

• מובא מהגר"א, כי באחרית הימים יתערבו בעמ"י עמלק וערב רב, והם אותם שבתוך מהומת הקורונה דבקים בכפירתם, ומובא עוד מהגר"א, שבעקבתא דמשיחא הם ישלטו בכיפה, והת"ח יהיו בשפל המדרגה, וזה פשר נוכחותם במערכות השלטון המשפט והתקשורת, הרבה מעבר לחלקם היחסי בהמון העם.

• ללמד זכות על המון עם בני"ה הרחוקים עם הקרובים, שמתחזקים בימים אלו באמונה ותפילה, וכן אנשי הרפואה אשר מתמסרים לרפואת החולים.

גישה ישירה לשיעור במערכת קול הלשון. בלי לחפש ולדפדף בין השיעורים במערכת.
מתקשרים לקול הלשון במספרים הרגילים והישירים. מקישים מיד כוכבית סולמית #
ואחריו את מספר השיעור 7223529 | ולסיום סולמית #

להצטרפות לקבלת הגליונות והשיעורים:

N0527683029@GMAIL.COM

0509127078